

ऐक्यं बलं समाजस्य तद्भावे स दुर्बलः, तस्मात् ऐक्यं प्रशंसन्ति दृढं राष्ट्रं धर्मश्च हितैषिणः!

मातृभूमी

सार्थं श्रीमद्भगवद्गीता!

अंक
दूसरा

माघ शु. १५, शके १९३०
९ फेब्रुवारी २००९

हे धर्मांतर?
नव्हे, परकीय आक्रमण.

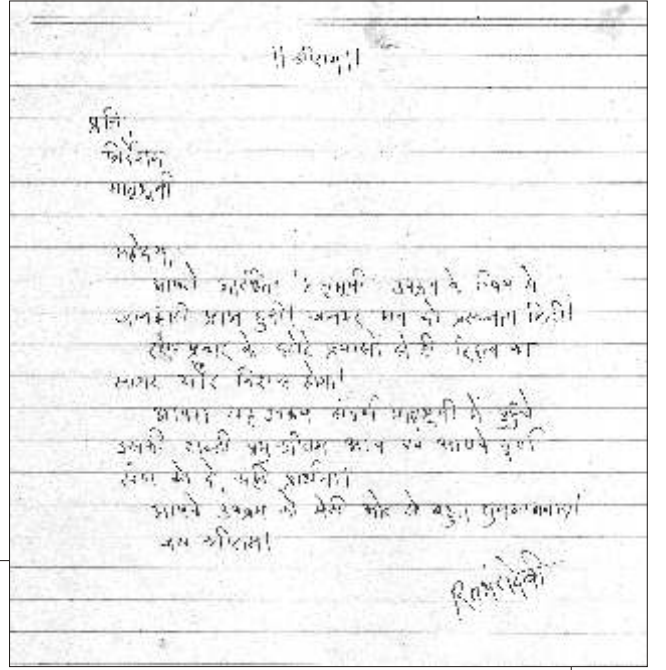

Horror within
the Seven Sisters :
The Challenges

say no
to valentine day
avoid conversion atleast for one day

अनुक्रमणिका

१.	मनोगत		२
२.	श्रीमद्भगवतगीता		६
३.	देवाची चूक तुम्ही दुरुस्त करता काय?	संग्राहक : श्री.गणेश डिंबर	७
४.	हे धर्मातर नव्हे, परकीय आक्रमण	श्री.शरद कुंटे	८
५.	व्हॅलेंटाईन डे : त्याचा बहकावा, उन्माद आणि सत्य	श्री.विनायक बेलापुरे	१३
६.	Horror within the Seven Sisters :		
	The Challenges	वनवासी कल्याण आश्रम	१६
७.	सोलापुरातील ख्रिस्ती धर्मातरणे आणि घरवापसी	श्री.श्रीकांत पाटील	२२
८.	भारतमाता धुंडीत आहे आपल्या सुपुत्र सुभाषला	ॐ	२४
९.	India the New Millenium	श्री.जी.सी.भंडारी	२५
१०.	स्वतःपासून सुरुवात करा	ओंकार कुलकर्णी	२६
११.	थोडासा विरंगुळा		२७
१२.	दिनविशेष		२८

॥ श्रीराम ॥

२८ जनवरी २००९

मुंबई

प्रति,
निर्देशक
मातृभूमी,

महोदय,

आपसे आरंभित मातृभूमी उपक्रम के विषय में जानकारी प्राप्त हुवी। जानकर मन को प्रसन्नता मिली।

इस प्रकार के छोटे प्रयासों से ही हिंदुत्व का सागर और विशाल होगा।

आपका यह उपक्रम संपूर्ण मातृभूमी में पहुँचे इसकी शक्ति प्रभु श्रीराम आप एवं आपके संघ को दे, यही प्रार्थना।

आपके उपक्रम को मेरी ओर से बहुत शुभकामनाएं।

जय श्रीराम!

रितंभरादेवी

मातृभूमी

मातो गता!

हिन्दुंनो दिवास्वप्नांतून जागे व्हा
आणि लोकशाही वाचवा !!

स्वामी विवेकांनद म्हणाले होते ...

"१०० हिन्दुंमधुन एक कमी झाला तरी फ़ारसा फ़रक पडत नाही. पण तोच हिंदु
अहिंदुंमधे गेला तर नक्कीच पडतो. कारण हिंदुंच्या शत्रुमध्ये एकाने वाढ झालेली असते."

ख्रिश्चन मिशनरींचे धर्मांतरण तंत्र :

जगभरातील सगळ्याच मिशनरी लोकांना स्वतःचे देश सोडून दुस-या देशातील लोकांचा उद्धार करायची विलक्षण हौस असते. अत्यंत वाईट अवस्थेत जीवन जगत असलेल्या किंवा स्वतःच्या देशातील चर्च कडे पाठ फिरवून त्यांचा ढोंगी पणा समजलेल्या लोकांना "प्रेमाचा संदेश " द्यायला यांच्या कडे वेळ (आणि इच्छा नसते).स्वतःच्या देशातील किंवा ख्रिश्चानिटी पत्करूनही ज्यांची वाट लागली आहे अश्या युरोप,आफ्रिका , लॅटिन अमेरिकेतील लोकांचे बदतर जिणे , हाल अपेष्टा या मिशनरी लोकांना का दिसत नाहीत ? "येशुकडे आलात तरच तुमचा उद्धार होईल" अशी आश्वासने देवूनच तर त्यांना त्यांचे पेगन धर्म सोडून बाप्तिस्मा देण्यात आला होता ना? मग त्या आशेवर बाटलेल्या लोकांचे काय ? स्वधर्म सोडून ख्रिश्चन झालेल्यांना वा-यावर सोडून दुस-या "सावजाच्या" शोधात हे मिशनरी का दुस-या देशात घुसतात ? उद्धार करायला मात्र यांना नेहमी नेहमी नविन नविन देश हवे असतात. तिथले कायदे हवे तसे वाकवायला हवे असतात.मदर थेरेसा यांच्या मूळ अल्बानिया या देशात तर कमालीचे दारिद्र्य आणि वाईट परिस्थिती आहे.तसेच जर दुस-या देशातील लोकांचा उद्धार करायचा , मानवजातीचे कल्याणच जर करायचे, इतका शुद्ध आणि पवित्र हेतूच जर असेल तर त्या व्यक्तीचा धर्मच का बदलावा लागतो ? तसाच त्याचा उद्धार करता येत नाही ? आणि धर्म बदलल्यामुळे असा कोणताही उद्धार झालेला भारतातच काय पण उभ्या जगात आढळत नाही.

आमचे बाबा आमटे,त्यांच्या पत्नि,त्यांचा मुलगा, सून , अभय आणि राणी बंग हे काय जात-धर्म पाहुन सेवा करतात काय ? ह्यांचे कार्य मदर थेरेसांच्या "धर्मसेवेच्या" किंवा त्याहूनही अधिक श्रेष्ठ नाहिये का ? ह्या उच्च कार्यासाठी त्यांनी किती लोकांना धर्मांतरण करायला भाग पाडले ? हिंदुधर्मात आलात तरच आनंदवनात तुम्हाला घेऊ असे बाबा

आमटेनी कोणा परधर्मियाला सांगितल्याचे कधी ऐकले / वाचले आहे का ?
पण ख्रिश्चन म्हणजे प्रेमाचा संदेश, कनवाळूपणा हा समज इतका दृढ करून ठेवलेला आहे की याच ख्रिश्चन लोकांनी लॅटिन अमेरिकेत , आफ्रिकेतील गरीबांवर आणि खुद्द भारतात १५० वर्षे आपल्यावर अनन्वीत अत्याचार केले हे ही आपल्यातील काही जण विसरून जातात ! हे लोक प्रेमाचे आणि शांततेचे प्रतिक कसे होवू शकतात ? हा प्रेमाचा संदेश , सेवाभाव वगैरे थोतांड आहे , बुरखा आहे धर्मांतरणाचा विकृत विद्रूप चेहरा लपवण्यासाठी पांघरलेला !!

दक्षिण आफ्रिकेच्या लढ्यातील बिशप डेसमंड टुटु म्हणतात "हे मिशनरी आमच्या देशात आले तेव्हा जमीन आमच्या हातात होती आणि बायबल त्यांच्या हातात होते. ते म्हणाले चला प्रार्थना करूया. आम्ही डोळे मिटले प्रार्थनेसाठी.....आणि जेव्हा डोळे उघडले तेव्हा बायबल आमच्या हातात होते आणि जमीन त्यांच्या हातात होती !!!!!"

"When the missionaries came to Africa they had the Bible and we had the land. They said, 'Let us pray.' We closed our eyes. When we opened them we had the Bible and they had the land."

पुरेसे बोलले आहेत बिशप टुटु यांचे शब्द....

इस्लामीकरण :

मुस्लिमांनी या देशात धर्माच्या नावावर लूट केली, जशी स्पॅनिश कोर्टेझ ने धर्माच्या नावावर अँझटेक लोकांचे सोनेच लूटले, म्हणजे धर्म त्यांना देवून कंगाल केले.

मुसलमानांचे तंत्र आधी दहशतवाद, अत्याचार आणि नंतर सुफ्री फ्रकीरांना पुढे करून फुंकर घालून बाटवण्याचा शहजोगपणा तर ख्रिश्चन लोकांचे तंत्र म्हणजे आधी जनसेवा, प्रेमाचा ऊत याचा बुरखा आणि त्यापाठून बाप्तिस्मा !! गमतीची गोष्ट म्हणजे संपूर्ण जगात एकमेकांशी उभा दावा मांडणारे हे दोन्ही धर्म भारतात मात्र एकमेकांच्या हातात हात घालून असतात, ख्रिश्चन ही कधीही मुस्लिम वस्त्यात जावून तिथल्या दीन दुबळ्यांना बाटवताना दिसत नाहीत. दोघांचे बुरखे फक्त वेगवेगळे असतात इतकेच बाकी अंतिम उद्देश मात्र एकच असतो , कर्करोगाप्रमाणे जास्तीत जास्त भूभागावर पसरणे आणि जास्तीत जास्त जमिनीवर ताबा मिळवणे .....

अहो मेल्यावर सुद्धा जमीन सोडत नाहीत ६ फूट बाय ३ फूट बाय ३ फूट अडवून ठेवतात

ही कसली धर्मवृत्ती ..... ही तर साम्राज्यवादी वृत्तीच !!!

पाकिस्तानी शाळांमधून शिकवला जाणारा इतिहास :

अरिफ मोहम्मद खान यांनी पाकिस्तानातील शाळात कसा विकृत इतिहास शिकवला जात आहे त्याविषयी लिहिलेला लेख टाइम्स ऑफ इंडिया ला २७ डिसेंबर २००८ च्या वृत्तपत्रात छापण्याची बुद्धी झाली म्हणजे अप्रूपच म्हणायला हवे. जोपर्यंत सामान्य हिंदू मरत होते तो पर्यंत हिंदू हेच कसे अत्याचारी आहेत हे ठसवायचा प्रयत्न करणारी मिडिया उच्चभ्रू तसेच परकिय नागरिकांवर हल्ला झाल्यावर एकदम त्यांचा सूरच पालटून गेला. जे इतके दिवस हिंदूत्ववाद्यांना चुकीचे म्हणत होते त्यांना अचानक साक्षात्कारच झाला म्हणायचा. हिंदूंना कायम अक्कल शिकवणारे ढोंगी बुद्धिजीवी आणि दुड्डाचार्य पाकिस्तानात कसा भारतद्वेष नाहीये त्यावर कंठशोष करत होते. त्यांना मुंबई वरील २६/११/२००८ ला झालेला हल्ला ही एक चपराक ठरली.

त्याहून ही अधिक म्हणजे अरिफ मोहम्मद खान यांनी त्यांच्या लेखात म्हणले आहे की पाकिस्तानी शाळांतून असा काही इतिहास शिकवला जातो की ज्यामुळे लहानपणापासूनच "धार्मिक आधारावर असमानता आणि द्वेष" यांची शिकवण मिळत राहते.

१९७७ पासून पाकिस्तानी शाळांमधून असणाऱ्या पुस्तकांमध्ये भारताबद्दल आणि विशेषतः हिंदूंबद्दल द्वेषच शिकवला जातो.

"पाकिस्तानी शिक्षण आणि समाजशास्त्र" या अनिवार्य (Compulsory) विषयात इतिहासाचा अपलाप करून मोडून तोडून कशी मने आणि विचार घडवले जात आहेत याचे हे बोलके उदाहरण आहे.

इयत्ता ६ वी च्या पुस्तकाच्या प्रस्तावनेतच पाकिस्तानी शिक्षण पद्धतीच्या धेय्या बद्दल सांगितले गेले आहे. "सामाजिक अभ्यास या विषयाला पाकिस्तानी शिक्षण धोरणात विशेष महत्व दिले गेले आहे कारण सामाजिक समानतेची मूलभूत विचारधारणा , तिचा स्विकार आणि प्रत्यक्षात अंमलबजावणी या आधारे बळकट होवून व्यक्तिमत्व विकास व्हावा. " लक्ष्यात घ्या "सामाजिक एकात्मता" असे म्हणले आहे "राष्ट्रिय एकात्मता" नव्हे !!

इयत्ता ५ वी च्या पुस्तकात आहे..... "हिंदूंनी ब्रिटिशांना त्यांची सत्ता हिंदूस्थानात प्रस्थापित

करण्यासाठी मदत केली. ब्रिटिशांनी हिंदूंना सामिल करून घेतले आणि हिंदूंना त्यांना मदत करण्यात अतिशय आनंद होत असे. ब्रिटिश एका बाजूला संपूर्ण उपखंडात स्वतःची सत्ता प्रस्थापित करून लूट करत होते तर दुसरी कडे हिंदूंनी हातमिळवणी करून मुसलमानांना चेपून टाकत होते."

इयत्ता ८ वी च्या पुस्तकात असे लिहिले आहे की ..... "मुस्लिम संतांच्या शिकवणीतून हिंदूंच्या अनेक अंधश्रद्धा दूर झाल्या आणि वाईट प्रथा बंद झाल्या. आणि अश्या प्रकारे जुनाट हिंदू धर्माचा शेवट झाला."

भारत - पाक युद्धाबद्दल : ही पुस्तके खुलेपणाने " जिहाद " आणि "शहादत" चा पुरस्कार करतात आणि त्यांचे विस्तृत वर्णन करतात आणि मुलांना "मुजाहिद" बनून भारताबरोबर कोणतेही संबंध किंवा भावी मैत्री ना ठेवण्याबद्दल सांगतात.

इयत्ता ५ वी चे पुस्तक म्हणते ..... "१९६५ साली पाकिस्तानी सैन्याने भारताचा बराच भूभाग जिंकून घेतला होता आणि जेव्हा ते हरू लागले तेव्हा त्यांनी युनो मध्ये धाव घेतली आणि युद्धबंदी आणवली. १९६५ नंतर पूर्व पाकिस्तानातील हिंदूंनी तिथल्या लोकांना पश्चिम पाकिस्तानातील लोकांविरुद्ध भडकवून अखेरीस पूर्व पाकिस्तानावर कब्जा मिळवला. आणि आपल्यापासून पूर्व पाकिस्तान तोडून टाकण्यात आला. म्हणून आपण सर्वांनी दुश्मनाशी लढण्यासाठी सैनिकी शिक्षण घेतले पाहिजे."

ह्या पुस्तकात पूर्व पाकिस्तानातील चळवळ किंवा ९०,००० पाकिस्तानी सैनिकांच्या शरणागती बद्दल काहीही न सांगता " १९७१ च्या युद्धात पाकिस्तानी सैन्याने शौर्याची नवी नवी शिखरे गाठली आणि इतरत्र भारतीय सैन्याचा पराभव केला " असा उल्लेख आहे.

इयत्ता तिसरी च्या पुस्तकात शिकवले आहे की " मोहम्मद अली जीना यांना असे वाटले की हिंदू मुसलमानांना गुलाम करू पहात आहेत आणि ते गुलामगिरीच्या विरोधात असल्याने त्यांनी काँग्रेस सोडली. काँग्रेस ही खरे तर हिंदूंची पार्टी होती आणि स्वातंत्र्य मिळाल्यावर हिंदू गुलाम करतील अशी मुसलमानांची धारणा होती."

पाकिस्तानातील शिक्षणतज्ञ तारिक रेहमान लिहितात .... "या क्रमिक पुस्तकांमध्ये हिंदू हे लबाड , धूर्त, कारस्थानी, असत्य सांगणारे किंवा तितकेच अपमानास्पद शब्द वापरल्याशिवाय त्यांचा उल्लेखच होवू शकत नाही. आणि म्हणूनच पाकिस्तानाला स्वतःचे आस्तित्व टिकवायचे असेल

तर एक आक्रमक कडक धोरण आखल्याशिवाय गत्यंतर नाही, हे लहान विद्यार्थ्यांना पटवून दिले गेले पाहिजे."

हे वाचल्यावर ही ज्याच्या डोळ्यांवरील झापडे हटत नाहीत त्याची भावी काळात धडगत नाही. किंबहुना त्याची दिवास्वप्ने अद्यापी बाकी आहेत असेच म्हणावे लागेल. आणि जेव्हा तो / ती जागे होतील तेव्हा त्याच्याकडे ना संस्कृति असेल ना लोकशाहीतील आवश्यक बहुमत असेल ना त्याची "मातृभूमी" असेल. म्हणून आजच वेळ आहे , हिंदूंनी संघटित व्हायला हवे आहे आणि लोकशाहीत स्वतःचा आवाज ऐकू जाईल इतका सामर्थ्यवान केला पाहिजे.

उद्या कदाचित .....उशीर झाला असेल ....!!

जयहिंद !!

श्रीमदभगवद्गीता (पाठ : तृतीयोऽध्यायः कर्मयोग)

न बुद्धिभेदं जनयेदज्ञानां कर्मसंगिनाम् ।
जोषयेत्सर्वकर्माणि विद्वान् युक्तः समाचरन् ॥

भगवान श्रीकृष्ण पार्थाला सांगतात , "ज्ञानी पुरुषांनी कर्मामध्ये आसक्त असलेल्या अडाणी लोकांचा बुद्धिभेद करू नये. एवढेच नव्हे, तर त्याने स्वतः सर्व कर्मे योगयुक्तपणे करीत राहून इतरांकडूनही तशीच करवावीत."

देवाची चुक तुम्ही दुरुस्त करता काय ??

तुमचा अभाव प्रगट केला ।
जवळील खुदा दूर बोभाइला ॥

एकबार अल्ला एकबार अल्ला ।
बाकी मग हैराण झाला ।
नाही भेटला अद्यापवरी ॥

खुदा माना पश्चिमेकडे ।
येर अवघे का वोस पडे ॥

पांच वख्त खुदाचे झाले ।
बाकी वख्त काय चोरी नेले ?

तुमचे शास्त्र तुम्ही भुलले ।
देवासी केले एकदेशी ॥

आम्हासी म्हणता पूजीता फ़त्तरे ।
तुम्ही कां ठेवीतां प्रेतावर चिरे ?

केवळ जे का मेले मढे ।
त्याची जतन करता हाडे ॥

फ़ुले गलेफ़ फ़त्तरावर चढे ।
ऊद तुम्ही पुढे जाळा ॥

खुदा मारीतो मुरदाड देख ।
तुम्ही मारता ते पवित्र चोख ॥

हिंदू मुसलमान दोन्हीही ।
खुदाने पैदा केले भाई ॥

हिंदूंना करीता खुदा चुकला ।
त्याहून थोर तुमच्या अकला ॥

हिंदूस मुसलमान केला ।
गुन्हा लावला देवासी ॥

संत एकनाथ

कसे रे तुम्ही मुख ! अरे, देव तर सगळीकडे आहे. मुंगीचा पयतील घुंगुरे वाजली, तर ती त्याला ऐकू जातील. तर मग तुम्ही बांग का पुकारता ? तो पश्चिमेकडेच आहे ? बाकी दिशा काय ओस पडल्या ?

नमाजाच्या पाच वेळा देवाच्या , अन् बाकी काय सैतानाच्या ? आम्ही दगडाच्या पाया पडतो म्हणून आम्हाला हसता. अन् मग तुम्ही प्रेताच्या पूजा का करता ?

त्यांच्यावर गलेफ़ कशाला ? माळा कशाला ? धूप कशाला ? एखादं जनावर आपल्या मरणाने मेलं , देवानं नेलं , तर ते नापाक , अन् ते तुम्ही मारलत तर ते पाक काय रे ?

अरे हिंदूंना ही देवाने केले , मुसलमानांना ही देवाने घडवले. मग तुम्ही हिंदूंना कशाला बाटवता ? देवाची चुक तुम्ही दुरुस्त करता काय ??

—संग्राहक : श्री. गणेश डिंबर

हे धर्मांतर नव्हे परकीय आक्रमण

-- श्री . शरद कुंटे --

भारतीय राज्य घटना धर्म निरपेक्षतेची ग्वाही देते . सर्व धर्मीय नागरिकांना या देशात सर्व नागरी अधिकार मिळतील. आपापल्या धर्माचे आचरण करण्याचे पूर्ण स्वातन्त्र्य मिळेल. धर्म प्रसाराचे स्वातन्त्र्य मिळेल . अल्पसंख्याकांना याहून अधिक सवलती आहेत . त्यांना आपल्या धार्मिक शिक्षण संस्थांमध्ये धार्मिक शिक्षण देता येते . नोकऱ्या व प्रवेश देताना धार्मिक प्राधान्य देता येते

धार्मिक अल्पसंख्याकांवर अन्याय होवु नये म्हणुन अल्पसंख्यांक आयोग स्थापन करण्यात आला आहे त्याला घटनात्मक अधिकार आहेत . काश्मिर , नागालँड, मिझोराम या सारख्या संवेदनाक्षम राज्यात अल्पसंख्याकांचे हित संबंध सुरक्षित रहावेत म्हणुन प्रवास , निवास, मालमत्ता घेणे , मतदार होणे य विषयी अनेक अतिरिक्त सुरक्षाविषयक कायदे करण्यात आले आहेत. सर्वांना आपापले धर्मीक स्वातंत्र्य उपभोगता यावे म्हणुन इतकी काळजी घेणारा भारत हा जगातील एकमेव देश आहे. विशेषतः धार्मिक संख्याबळावरून भारताची १९४७ साली फ़ाळणी झाली हा इतिहास असताना देखील या सवलती देणारा आपला देश हा जगभरातील विद्वानांचा कुतुहलाचाच नव्हे तर कुचेष्टेचा विषय झाला आहे.

धर्म प्रसार म्हणजे धर्मांतर नव्हे :

आपल्याला धर्म प्रसाराचा अधिकार आहे याचा अर्थ धर्मांतर करण्याचा अधिकार आहे असा सोईस्कर अर्थ ख्रिश्चन मिशनऱ्यांनी लावला आणि मोठ्या प्रमाणावर धर्मांतरे झाली. त्या विरुद्ध ठिकठिकाणी आंदोलने झाली . अनेक ठिकाणी उच्च न्यायालयात व आजवर ३ वेळा सर्वोच्च न्यायालयात हा विषय आला . नियोगी कमिशनचे विरोधात ख्रिश्चन मिशनऱ्यांनी सर्वोच्च न्यायालयात अपील केले तेव्हा या विषयावर विशेष घटनापीठ स्थापन करण्यात आले या घटनापीठाने स्पष्टपणे हे नमुद केले आहे की धर्म प्रसाराचा अधिकार म्हणजे धर्मांतर करण्याचा अधिकार नव्हे .

धर्मांतरामुळे व्यक्ती व समुहाच्या सांस्कृतिक मूल्यांमध्ये फ़रक होतो व त्यामुळे सामाजिक संघर्षाची स्थिती निर्माण होते . सबब हा अधिकार घटनेला अपेक्षित नाही .

नियोगी व वेणुगोपाल कमिशन :

धर्मांतरासाठी ३ लाखांहून अधिक मिशनरी भारतात सक्रिय आहेत , त्यापैकी १० हजारांहून अधिक विदेशी आहेत.त्यांनी चालवलेल्या ३ लाख पेक्षा अधिक संस्थांना सुमारे १४००० कोटी रुपये मदत विदेशातून मिळते. या सर्व संस्था शिक्षण ,आरोग्य इत्यादी सेवा करत असल्याचा दावा करतात पण त्यांचा मुख्य उद्देश धर्मांतर हाच आहे . सर्वाट वाईट म्हणजे मिशन~यांमार्फत परदेशांसाठी हेरगिरी , जातीय दंगली घडवणे , हिंदू धर्म श्रद्धांविरुद्ध भावना भडकावणे या सारखी देश द्रोही कृत्येही घडतात .

मध्यप्रदेशात अश्या देशद्रोही कारवायांबाबत खुपच ओरड झाली तेव्हा त्यावेळी काँग्रेस सरकारने न्या . नियोगी यांच्या

अध्यक्षतेखाली एक कमिशन नेमून या आरोपांची चौकशी केली . या कमिशनने हजारा गावांत जावून हजारा साक्षी घेतल्या व त्याचे निष्कर्ष अतिशय धक्कादायक आहेत

- १) धर्मांतरे ही लालूच , फ़सवणूक व धाकदपटशाही या मार्गानेच होतात
- २) धर्मांतरामुळे २ धर्मियांमधे तेढ निर्माण होते व जातीय संघर्षाची स्थिती निर्माण होते .
- ३) धर्मांतरासाठी येणार्या परकीय धनामुळे परकीय गुप्तचरांना कारवाया सुलभ होतात.
- ४) धर्मांतरीतांचा उपयोग राजकीय अस्थैर्य निर्माण करण्यासाठी करून घेतला जातो.
- ५) धर्मांतरीत झालेल्या दलितांना सन्मानाची वागणूक मिळत नाही , त्यांना दलित अस्पृश्य म्हणूनच वागवले जाते.

या कमिशनच्या रिपोर्टमुळे पूर्ण देशभर खळबळ माजली . दोषी ठरलेल्या ६ परकीय मिशन~यांची सरकारला हकालपट्टी करावी लागली व मध्यप्रदेशामधे धर्मांतर बंदीचा कायदा लागू झाला.

जे मध्यप्रदेशात ५६ साली झाले त्याचीच आवृत्ती तामिळनाडू मधे ८१ साली झाली मिशन~यांच्या घातक कारवायांविरोधात तक्रारी करण्यात आल्या तेव्हा राज्य सरकारने वेणूगोपाल कमिशन नेमले त्यांनीही नियोगी कमिशनसारख्याच शिफारसी केल्या.

ओरिसा व पुर्वांचलातील घटना :

ओरिसा मधे फ़ार पूर्वी काँग्रेस सरकारने धर्मांतर विरोधी कायदा लागू केला आहे. , तरीही कंधमाल, फ़ुलबनी , कालाहंडी सारख्या मागास व वनवासी क्षेत्रात फ़ार मोठ्या प्रमाणावर

धर्मांतरे चालू आहेत . तिथे गेल्या २० वर्षात सरकारी दफ्तरात फक्त २ व्यक्ती धर्मांतरित झाल्याची नोंद आहे. व्यवहारात या ६ वनवासी जिल्ह्यातील १०% जनसंख्या धर्मांतरित झाली आहे. त्यामुळेच ओरिसात वारंवार जातीय दंगली होण्याचे प्रमाण वाढले आहे. ५ वर्षांपूर्वी स्टेन्स या ओस्ट्रेलियन मिशन~याची हत्या झाली. ती स्थानिक वनवासी समाजानेच केली व त्या हत्येचे मूळ कारण होते त्याने केलेली धर्मांतरे. या धर्मांतरामुळेच फार मोठ्या प्रमाणावर सामाजिक असंतोष निर्माण झाला आहे .गतवर्षी स्वामी लक्ष्मणानंदांची हत्या काही दहशतवादी ख्रिस्ती संघटनांनी केली , कारण स्वामी लक्ष्मणानंद धर्मांतराला विरोध करत होते स्वामीजींनी वनवासी समाजातील गरीब लोकांची इतकी सेवा केली आहे की "कंध" समाज त्यांना देवच मानतो . स्वामीजींची हत्या झाली तेव्हा प्रक्षुब्ध कंध समाजाने ख्रिश्चन झालेल्या "पणा" समाजाच्या धर्मांतरे करणा~या केंद्रावर निदर्शने केली.धर्मांतरित "पणा" हे राजकीय दृष्ट्या संघटित व आर्थिक दृष्ट्या प्रबळ आहेत . त्यांनी अडाणी कंध नागरिकांच्या जमिनी बळकावून त्यावर चर्चेंस बांधली . म्हणूनच दंगलींमध्ये त्या बळकाविलेल्या मालमत्तेवर अनधिकृत चर्चेंस वर कंध वनवासींनी हल्ले केले

लक्ष्मणानंदांचे खूनी, गरिब वनवासींच्या जमिनी लुबडणारे अजून मोकळेच आहेत. मात्र त्या विरुद्ध रोष प्रकट करणा~या हजारो अडाणी कंध नागरीकांना तुरुंगात डांबण्यात आले आहे.

पुर्वाचलातील फुटिरतावाद :

पुर्वाचलात मूळच्या आसाम प्रांताचे ७ प्रांत झाले. तेही वाढत्या धर्मांतरामुळेच विशेषतः नागालंड व मिझोरम हे प्रांत पूर्णतः ख्रिश्चन झाले आहेत . काही प्रमाणात त्रिपुरा व मणिपूर मध्येही धर्मांतरे झाली आहेत पण विशेष गोष्ट अशी की जिथे जिथे मोठ्या प्रमाणावर धर्मांतरे झाली त्या त्या ठिकाणी भारतापासून फुटून निघण्याची आंदोलने सुरु झाली. या धर्मांतरितांनी सशस्त्र सेना तयार केल्या व भारत सरकार विरुद्ध युद्ध सुरु केले .

आज पुर्वाचलात ५० हुन अधिक दहशतवादी संघटना कार्यरत असून त्यांना खतपाणी हे ख्रिश्चन मिशनरी घालत आहेत असा रिपोर्ट खुद्द राज्यपाल सिन्हा यांनीच पाठवला आहे. या सर्व राज्यांना लागून बांगलादेश , ब्रह्मदेश, चीन ,नेपाळ, भूतान या देशांच्या सीमा

आहेत. सीमेपलीकडे अतिरेक्यांना प्रशिक्षण देण्याची शिबिरे चालतात .
या प्रशिक्षित अतिरेक्यांना आश्रय येथील धर्मांतरितच देतात.
यामुळेच पुर्वाचलात सदैव अशांतता खदखदत आहे.

मुस्लिम धर्मांतराच्या पद्धती :

ख्रिश्चन धर्मांतरे सेवेचा बुरखा घालून होतात , तर मुस्लिमांची धर्मांतराची पद्धत वेगळी आहे.त्यांचे लक्ष हिंदू मुलींवर असते . कॉलेज मध्ये अशा मुलांचे अड्डेच असतात. ही मुले हॉटेल, सिनेमे अशा निमित्ताने फ्रूस लावून हिंदू मुलींचे अपहरण करतात अथवा फ्रूसवून त्यांच्याशी निकाह लावतात . दरवर्षी काही हजार मुली धर्मांतरीत केल्या जातात .
३ वर्षांपूर्वी नांदेड मध्ये या बाबत सर्वेक्षण करण्यात आले तर अशा ३०० मुलींनी धर्मांतर केल्याचे दिसून आले आहे यावरून अशा धर्मांतराचा वेग किती मोठा आहे हे दिसून येते .

लोकसंख्या बदलाचे षडयंत्र :

भारतात लोकशाही आहे दर ५ वर्षांनी होणा-या निवडणूकीतून राज्य व केंद्र सरकारची निवड होत असते .दर व्यक्तिला १ मत देण्याची मुभा असल्याने ज्यांची संख्या अधिक त्यांना राजकीय शक्ती प्राप्त होते.
गेल्या ६० वर्षात देशाच्या विविध भागात मोठ्या प्रमाणात धर्मांतरे घडवून , बांगलादेशातून आलेल्या घूसखोरांना वसवून मतपेढ्या जोपासण्याचे काम सुरू आहे.
राजस्थान, पंजाब ,गुजराथ, पुर्वाचलातील ७ राज्ये ,बिहार ,बंगाल ,ओरिसा राज्यांच्या सीमेवरील बरेचसे भाग मुस्लिम बहुल झाले आहेत . जवळ जवळ २ कोटी बांगलादेशी घूसखोर भारतात येवून स्थायिक झाले आहेत. त्यांनी हे मतदार संघ व्यापले आहेत .
कल्पना करा दुस-या देशाचे नागरिक आपले मतदार बनत आहेत . ते लोक आपले प्रतिनिधी निवडणार . मंत्री , मुख्य मंत्री व पंतप्रधान सुद्धा कदाचित तेच निवडतील यापुर्वी देवेगौडा सरकार मध्ये गृहमंत्री म्हणून काम केलेले तस्लिमुद्दिन हे बांगलादेशी घूसखोर होते . आसामच्या माजी मुख्यमंत्री अन्वर या स्वतःच बांगलादेशी घूसखोर होत्या.
जर एक मुख्यमंत्री , केंद्रिय गृहमंत्री म्हणुन परकीय नागरीक येउ शकते तर पंतप्रधान पदी येणे काय कठीण आहे ??

आज ८०% लोकसभा मतदारसंघात घूसखोरांची संख्या निर्णायक ठरू शकते .
जिथे धर्मांतरितांची पॉकेट आहेत व मतदान प्रभावित करू शकतील असे अनेक मतदार

संघ आहेत.

हीच स्थिती चालू राहिली तर या घुसखोर आणि धर्मांतरितांच्या मतावर निवडून येणारे सरकार बांगलादेश किंवा पाकिस्तानमार्फत रिमोटद्वारे चालवले जाईल.

तुमचा नातू हिंदू असेल का ?

भारत स्वतंत्र झाला तेव्हा देशात जेमतेम ५% मुस्लिम , ०.५% ख्रिश्चन होते . ती संख्या आता अनुक्रमे १५% व ३% झाली आहे बांगलादेशातून येणारे घुसखोर जमेस धरले तर येत्या ५० वर्षात हिंदू अल्पसंख्यांक होतील अशी भीती वाटते . जिथे जिथे हिंदू अल्पसंख्यांक झाला तिथे तिथे त्याला अपमान , हत्या , लुटमार अथवा अपहरणाच्या समस्येला सामोरे जावे लागते. पुर्वीचा अफगाणिस्तान ,सिंध , बलुचिस्तान , काश्मिर हे प्रांत पाहता पाहता मुस्लिम बहूल झाले , अफगाणिस्तान पाकिस्तान हे देशच वेगळे झाले. काश्मिरमधून हिंदू निर्वासित झाले . हिच स्थिती उर्वरित भारतात येउ शकेल . आज तुम्ही हिंदू आहात म्हणुन इथे लोकशाही, समाजवाद व धर्मनिरपेक्षता अस्तित्वात आहेत . हिंदू अल्पसंख्यांक झाला तर या तिन्ही चे अस्तित्व संपेल. आज या धोक्याकडे दुर्लक्ष केले तर ५० वर्षांनी तुमच्या घरात काय आपत्ती ओढवेल ?

तुमचा नातू हिंदू राहिल का? हा गंभीर पणे विचार करायचा विषय आहे.

जर हा धोका टाळायचा असेल तर आजच धर्मांतराचे आक्रमण रोखण्यासाठी हिंदू समाजाने काहीतरी केले पाहिजे.

वॅलेंटाइन डे : त्याचा बहकावा, उन्माद आणि सत्य

--श्री. विनायक बेलापुरे --

लवकरच "प्रेमाचा संदेश ?" घेउन येणारा वॅलेंटाइन डे येइल आणि वातावरण तापवणारा उन्माद निर्माण करण्यात येइल. लाल रंगातील हार्टच्या आकारातील फुगे, ग्रीटिंग कार्ड्स, भेटवस्तू आणि फुले यानी बाजार गरम होइल. त्याला जोड मिळेल लाल रंगाच्या बिकिनी "मैत्रिणीना " भेट देण्या साठी !!

गेली काही वर्षे सर्व माध्यमे वापरुन अत्यंत प्रयत्नपूर्वक ही हवा तापवली जात आहे आणि त्याला नेहमी काही संगठना विरोध करतात. मग हा विरोध कसा अन्याय कारक "मॉरल पोलिसिंग " आहे हे सांगणा~या ठराविक साच्याच्या "प्रातिनिधीक " म्हणवल्या जाणा~या मुलाखतींचा फ़ार्स केला जाउन "प्रेमाला विरोध करणारे" अशी लेबले लाउन हिंदुत्ववाद्यांना बदनाम केले की त्या दिवसाचे आणखी एक कार्य पुरे होवून जाइल. परंतु ह्या दिवसाचा अंतस्थ हेतूही उघड न होता तसाच दडपला जाइल.

५००० वर्षे जुन्या हिंदुसंस्कृतिमध्ये प्रेमाचा संदेश देणारा एकही सण नाही ?

देवीदेवता, पूर्वज, आईवडिल, बहीणी, गुरु, पतिपत्नी इतकेच काय प्राणी आणि निर्जीव गोष्टींना महत्व देउन साजरे करण्यात येणारे सण हे प्रेमाचे प्रतिक नाहीत ?

राधाकृष्णाच्या रासक्रिडे मध्ये प्रेमाचा संदेश नाही ?

मग कसल्या प्रेमाची ओळख करुन द्यायलाच जणुकाही हा प्रेमाचा अवतार, संत वॅलेंटाइन डे भारतात आणला जात आहे? कोण हा संत वॅलेंटाइन आणि कश्या साठी हा दिवस हिंदुनी साजरा करावा म्हणुन ८-८ दिवस आधी पासून उन्माद निर्माण केला जातो ? त्याचा अंतस्थ हेतू तरी काय हे आजच्या हिंदुनी विशेषतः तरुण-तरुणीनी समजून घेतले पाहिजे.

प्रत्यक्ष्यात वॅलेंटाइन या ख्रिश्चन संताच्या नावाने साजरा होणा~या या दिवसाबद्दल कित्येक आख्यायिका आहेत.

लग्न करण्यास बंदी असणा~या रोमन सैनिकांची गुपचुप लग्ने लावणारा म्हणून फ़ांशी जाणारा तर तुरुंगाधिका~याच्या मुलीला "तुझा वॅलेंटाइन" अशी चिठ्ठी धाडणारा, तर काही म्हणतात की हा वॅलेंटाइन डे वगैरे बकवास आहे -असा कोणताही प्रकार संत वॅलेंटाइनच्या बाबतीत घडलेला नाही. उलट नॉर्मन फ्रेंच भाषेतील "गॅलेंटाइन " अर्थात "स्त्री चा प्रेमिक" या शब्दाचा "ध" चा "मा" करुन वॅलेंटाइन असे करण्यात आले. खरे खोटे त्या आकाशातील बापालाच माहीत.

युनायटेड चर्च ऑफ़ गॉड या ख्रिश्चन धर्मियांच्या साहित्यात आणि इतरत्र याचा उगम कसा झाला आणि

कश्यासाठी झाला याची उत्तम आणि सुरस माहिती दिली आहे.

"इसवी सनाच्या पूर्वी पासून प्राचीन रोम मध्ये रोमन (आणि ग्रीकही) फ्रेब्रुवारी च्या मध्याला १२ ते १६ दरम्यान एक अत्यंत लोकप्रिय उत्सव साजरा करत असत त्या पेगन उत्सवाचे नाव आहे "ल्युपरकेलिया (Lupercalia)".

लांडगे मारणाऱ्या आणि मेंढ्यांना वाचवणाऱ्या ल्युपरकस या शिकाऱ्याच्या स्मृती साठी हा भन्नाट उत्सव साजरा केला जाई. त्यात प्रथम लांडग्यांना बळी चढवले जाई, त्यांची कातडी काढून त्याचे लहान लहान तुकडे करीत (ज्याला फ्रेब्रुवा म्हणत) आणि केवळ स्वतःचे लिंग झाकता येईल असे कपडे "परिधान" करून मद्य, संगीत, नृत्य याच्या उन्मादात हे जवळपास नग्न असणारे पुरुष रस्त्यांवरून धावत असत आणि स्त्रिया त्यांच्या "धडका आणि चामड्याचे फ्रटके" खाण्यासाठी मधे मधे घुसत असत. कारण ते मूल होण्यासाठी अतिशय पवित्र मानले जात असे. हा मुक्त स्वैराचाराला प्रोत्साहन देणारा सण त्याकाळी अतिशय लोकप्रिय होता.

त्याच वेळी अशीही प्रथा होती की एका पेटीत मुलींच्या नावाच्या चिठ्ठ्या टाकून मुले एक एक उचलत असत आणि पुढील वर्षभर ती जोडी एकत्र रहात असे. अश्या सगळ्या "उच्च उदात्त" प्रेमाचा मामला होता.

त्याचा फायदा उठवण्या साठी पोप गॅलेशियस ने अश्या अधर्मी किंवा ना ख्रिश्चन ना ज्यू असणाऱ्या पेगन लोकांच्या सणाचे ख्रिश्चनीकरण घडवून आणले आणि त्याला संत वॅलेंटाइन चे नाव दिले. आणि ख्रिश्चन धर्म लोकात रुजू लागला.

पुढे अति स्वैरचार होतो म्हणत म्हणत पेटीतील चिठ्ठ्यांवर मुलींच्या जागी संतांची नावे टाकण्याचा प्रकार ही झाला आणि त्या त्या संताचा आदर्श पाळावा अशी मखलाशी झाली. पण फार काळ हे चालले नाही, हा "डे" साजरा करणे बंद पडले आणि १६व्या शतकात पुन्हा एकदा मुलींची नावे आली आणि त्यांना नव्या स्वरूपात म्हणजे चिठ्ठ्या, भेटवस्तू ही प्रथा पुन्हा सुरु झाली.

असा हा "प्रचंड प्रेमाची शिकवण" देणारा हा सण भारतातील तरुण-तरुणींना नेमके कसले प्रेमाचे संदेश देवू पहात आहे हे लाल बिकिनी गीफ्ट म्हणून देण्यातून सिद्ध होते आहेच.

त्याची अजून गम्मत पुढे आहे. नेमका "ल्युपरकेलिया" सणाशी साधर्म्य असणारा (इतका गलिच्छपणा नव्हे तर लोकप्रिय) एक सण हिंदु संस्कृतिमध्ये फ्राल्गुन महिन्यात म्हणजेच फ्रेब्रुवारी-मार्च महिन्यात साधारणतः असतो. त्याचे नाव आहे होळी-धुळवड-रंगपंचमी. वार्षातील एक दिवस "होळी है सब माफ़ है" म्हणत रंग खेळताना सामाजिक बंधने काहीशी शिथिल होतात. वयाचा, स्त्रियांचा आदर करणारे आबालवृद्ध रंग खेळण्यातून का होइना थोडी मोकळीक घेतात. केवळ रंग खेळून आनंद साजरा करणाऱ्या आबालवृद्धांना

रंगाचा त्रास, प्रदुषण अश्या कारणांनी परावृत्त केले जाते. आणि नेमके त्याच सुमारास या बाहेरुन आयात करण्यात आलेल्या "डे" चे गलिच्छ, बीभत्स सावट पडते. जणुकाही ल्युपरकेलिया प्रमाणे होळी या सणाचेही ख्रिश्चनीकरण करण्याची प्रक्रिया सुरु आहे.

याच तर्हेचे षडयंत्र आणखी एका सणाच्या वेळी खेळले जाते ते म्हणजे "रक्षाबंधन" या श्रावणात म्हणजेच साधारणतः ऑगस्ट महिन्यात येणा~या सणाच्या वेळी.

ज्याप्रमाणे होळीच्या वेळी वॅलेंटाइन डे ची योजना झाली तशीच योजना रक्षाबंधनाच्या वेळीही झाली. ऑगस्टच्या पहिल्या रविवारी येणा~या "फ्रेंडशिप डे" च्या माध्यमातून. त्यासाठी राखीची जागा घेतली "फ्रेंडशिप बँड" ने. तिच मोड्स ओपरडी , तशीच साधने आणि तशीच उद्दिष्टेही , पण मुलामा मात्र नेहमी प्रमाणे "उच्च उदात्त प्रेमाचा"

म्हणजे आधी आमची संस्कृति घ्या , मग धर्मही हळू हळू स्विकारालच. अशी शतकानुशतकाची सिद्ध झालेली पद्धती आहे ही.

म्हणून सर्व तरुण मित्र-मैत्रिणीना एक अत्यंत कळकळीची विनंती आहे की "वॅलेंटाइन डे ला नाही म्हणा" कारण या पद्धतशीरपणे सुरु असलेल्या प्रयत्नाना बळी पडून वश्यातील एक दिवस का होइना पण तुम्ही धर्मांतरण करीत असता. आणि "धर्मांतरण म्हणजेच राष्ट्रांतरण."

Horror within the Seven Sisters : The Challenges

Courtesy : Vanavasi Kalyan Ashram

Manipur, Tripura, Meghalaya, Mizoram and Arunachal Pradesh. Sikkim and the Darjeeling district of West Bengal belong to it geographically but are not normally included though often associated with the North East India Christian Council. With the exception of the two princely states of Manipur and Tripura, the area was formerly known as Assam. All of these states, except Tripura are largely hilly. These states, bordering the borders of the Indian Union with Tibet, China, Myanmar and Bangladesh have witnessed an extraordinary transformation of their religious profile of their populations during the last century. An intense movement of conversion towards Christianity has taken place over the years; indeed, in several of these states, entire populations have been converted. The percentage of the Christian population in these states in 1901, 1951 (after independence) and 1991 is as follows:

State	1901	1951	1991
Arunachal Pradesh	NA *	NA *	10.29
Assam	0.4	2.00	3.32
Manipur	0.016	11.84	34.12
Meghalaya	6.16	24.66	64.58
Mizoram	0.05	90.52	85.73
Nagaland	0.59	46.05	87.47
Tripura	0.08	0.82	1.69

It is true that Christian missionaries have brought education and civic amenities into this region. However, as in many parts of the world, Christianity has wiped out a whole way of life, erasing centuries of tradition, customs and wisdom. It has caused people to hold their own religion in contempt and look westwards to an alien culture. It has disrupted society by pitting the Christian converts against mainstream Hindu India. This creation of a class-conflict has insulated the tribals from Indian society, and made them a tool in the hands of Christian missionaries. Missionaries in India have often been a divisive force, which used the tribals for advocating a breaking-up of the country. Today, Christian terrorists feel emboldened to use the gun to force Jesus down the throats of unwilling tribals. The fear of segregating Indian Christians and training and using them for the purposes of political or religious blackmail on behalf of foreign interests in moments of crisis is not without foundation. The Christian Missionaries of Chhota Nagpur offered to the British 10,000 armed converted Kols, while Dr. Mason offered a battalion of converted Karens to put down the 1857 war of Independence. Some of the methods used by the missionaries to convert and thus alienate innocent tribals and their impact are as follows:

1) British connivance: It was not the Church that entered North East India first. Rather the British administration entered first. The American Baptist Mission remained confined to the Brahmaputra valley and entered the Naga Hills only after 1872 when the Hills came under British administration. The first Christian mission to be set up in Manipur (tribal areas) was the American Baptist in 1894, three years after the Manipur administration was taken over by the British. In 1866, administration entered the Garo hills and the American Baptist followed in 1867. In the Lushai (Mizo) Hills, Christianity entered close upon the heels of administration in the 1890 s. The Catholic Mission got entry into the Garo Hills in the 1930 s chiefly through the patronage of the Governor Michael Keane. According to an early evangelist Kemolhu, there was forceful opposition to Christianity in those early days and the evangelists had no place to lodge in nor did they have a place to preach the gospel. The village headman (Gaon Budha) appointed by the British government gave them shelter since they belonged to the government and no one could object to their stay. In and around 1822, David Scott Esq., The Commissioner of Koch Behar first conceived the idea of Christianizing the Garo tribe of Assam. He wrote to Bayley, Secretary to the Government, I am satisfied that nothing permanently good can be obtained by other means (than sending a missionary) and that, if we do not interfere on behalf of the poor Garo, they will soon become Hindu or half-Hindu. Secretary Bayley sent a most encouraging letter in reply closing with the words, I do not think the favorable opportunity for making this interesting experiment should be lost. Christian missionaries virtually held a license during British Raj to trade in human souls and to proselytize by force, fraud, inducement and deceit.

2) Theological deceit: Missionaries have spread the belief that the tribals of North East India had no religion. In fact, for most people of this region, belief in Supreme Being is a distinctive feature. He is the Creator and Sustainer of humans and the whole universe and is believed to be loving and benevolent (as against the jealous Christian God). They also believe in many secondary deities. The tribals also believe in the existence of malevolent spirits. They believe in the immortality of the soul and life after death. All religious rites are performed by functionaries like the Lyngdoh (Khasis), Putir (Ao), Puitham (Mizo), Kamal nokma (Garo) and so on. Pioneer Christian missionaries like JH Lorrain adopted the term Pathian used by the Mizos for their supreme Spirit to indicate the Christian God. Jesus was presented as Christus Victor or Jesus Christ the Conqueror (of all evil spirits). The belief of the Ao Naga people in life after death was linked to the life, death and resurrection of Jesus. To this day, missionaries use theological deceit for conversion. They have been guilty of substituting the names of Ram and Krishna in the popular baar-geets of legendary Assamese Saint Sanardeva with the name of Jesus. When the local Vaishnava Sabha reacted angrily, they had to eat crow and withdraw the offending stanzas.

3) Deceit by other means: Economic conversions are carried out by placing miracle boxes in local churches. The gullible villager writes out a request a loan, a pucca house, fees for the son's schooling. A few weeks later, the miracle happens. And the whole family converts, making others in the village follow suit.

4) Education: The introduction of Western education was the main missionary approach to convert the Naga into Christianity. After independence, the Roman Catholics also gained entry into Nagaland hitherto denied by the Protestant British. The key to their success was their educational policy. Father Thomas Menamparambil writes: The boarding houses in Shillong, Gauhati and Dibrugarh have played an important role in the evangelization of the region. They formed lay leaders and well-instructed religious teachers. Every year, a good number from among the senior students were baptized. It was precisely these youngsters that helped plant the church in the Garo Hills, in Nagaland, Manipur and to some extent in Mizoram. The experience of the Baptists in the Orphan school in Nowgong was to repeat itself again and again in dozens of our institutions to our own day

5) Imposition of Roman script: The first thing that missionaries did when beginning work among a new tribe was to reduce its language to writing. This the missionaries did to enable people to read the Bible. At first, for the Khasi and Garo languages, the Bengali / Assamese script was used but was later given up in favor of Roman. From 1970, the Church openly championed the use of the Roman script for the language of the tribals of Tripura and Boros of Assam. This even prompted two Marxist ministers in the Tripura government, Dashrath Deb and Ranjit Deb Burman to characterize the demand of Roman script for the Kokroboak region of Tripura as communal politics. The imposition of the Roman script has on occasion been at gunpoint. On August 21, 2000, terrorists of the Church backed National Democratic Front of Bodoland gunned down Shri Bineshwar Brahma, president of the Bodo Sahitya Sabha. His only crime was that he favored the use of Devanagari script for the Bodo language. It is significant that English is an official language in Arunachal Pradesh, Assam, Meghalaya, Mizoram, Nagaland and Tripura.

6) Self alienation: The tribals after conversion to Christianity start abstaining from their indigenous festivals because now these festivals and rituals are not his. Hence we see the Christian Khasis of Meghalaya do not take part in the Sad Suk Mynstem festival or the Nongkrem festival. Those converted to Christianity in Arunachal Pradesh have stated distancing themselves or are made to do so, from festivals like the Solung or Mopin. The Christian Garos remain cut off from the Wangla festival dance. The phenomenon continues throughout the tribal population. They remain aloof from their traditional dances, accept western names for their children, start wearing western clothes, sing western music and so on.

7) Circumventing laws: Missionary activities were very marginal, or almost nil, till 1962 in Arunachal Pradesh. However, these anti-national and divisive forces, in different names and forms, have been working through various agencies in Assam Arunachal Pradesh border. Gradually and stealthily, they gained entry into Arunachal Pradesh with the help of the few local Arunachali students who had studied in Christian Missionary schools in Assam and Meghalaya and got converted there. By 1970, almost 8% of the people along the Assam Arunachal border had got converted to Christianity. However, they could not very actively engage in proselytizing Arunachal in a big way due to the Innerline Permit Restrictions on entry for non Arunachalis imposed by the government. But a sizeable number of simple people of Arunachal had been lured away into Christian fold, in many causes, through material temptations including offer of money, and by threats. The Church has also engaged a number of local people as paid agents to carry on pro-Christian propaganda through various means, fair and foul.

8) Harassment and ostracism: Many reports have come of how Church congregations use harassment, ostracism and other forms of force to increase their flock. Non-converted portions of a family land into disputes with neo-Christian portions over funeral customs, ownership of land and other matters and this result in clashes between groups which newspapers promptly label as anti Christian acts, whereas these are often clashes between converted and non-converted tribals.

9) Extortion: The National Socialist Council of Nagaland (NSCN), a terrorist organization has two main factions. Both the factions are headed by Christians and get financial support from World Council of Churches, a missionary organization. China provides arms and ammunitions to both the factions. The NSCN has its offices in New York, Geneva and Hague which display boards with legend Peoples Republic of Nagaland . It has twice raised its demand for an independent nation in the United Nations. The NSCN has its own government which collects money from the local people. One third of the salaries of the government servants is taken away as Nagaland Tax before disbursement. Most of the banks in Nagaland have closed down because of the huge sums extracted by this outfit. The letterheads and stamps of this unofficial government read Nagaland for Christ . Most of the terrorist organizations in the entire region follow this pattern. The Church in the North-East is also known to be associated with smuggling across the borders and circulation of fake currency notes. In December 1998, Bedang Tamjen, a JemiNaga missionary was arrested for making fake currency notes.

10) Conversion at gun point: The Baptist Church in Tripura was set up by missionaries from New Zealand 60 years ago .It won only a few thousand converts until 1980 when a mass scale ethnic riot was engineered by the Church in which systematic ethnic cleansing of Hindu and Buddhist tribals was initiated. Thousands of women were raped and kidnapped and forced to convert to Christianity. The terrorists receive military aid from extremist Christian groups in Australia and New Zealand. They also have ongoing exchanges with Islamic terrorist and ISI who push in arms from the

Bangladeshi border.

In Tripura, the tribals constitute 30 percent of the State population, and 10 percent of this group had been converted to Christianity by 1991. These Christianized tribals are trying to convert the Hindu tribals forcibly to Christianity often getting the help of the National Liberation Front of Tripura (NLFT), a Christian terror group founded in December 1989. About 90 percent of the top ranking NLFT cadres are Christians. NLFT has further links with the Inter Services Intelligences Agency (ISI), Pakistan's external intelligence agency and its counter part in Bangladesh, the Directorate General of Field Intelligence (DGFI).

During 1997-98, NLFT leaders are reported to have visited Pakistan to receive training and arms from the ISI. The ISI had allegedly arranged the passport and visas for the NLFT leaders. According to Tripura Police, the NLFT has also linkages with the Nagaland-based National Socialist Council of Nagaland- Isak Muivah (NSCN-IM), the Manipur based Kanglei Yawol Kanna Lup (KYKL) and the National Democratic Front of Bodoland (NDFB), which is active in Assam. Since its inception the NLFT has been engaged in an armed struggle to carve out a separate Christian nation Tripura. The forcible conversions are accompanied by murders of Hindu priests in the area, forcible bans on Hindu festivities, abductions and killings.

The backing of the Baptist church right from the beginning has enabled this organization to spread its base. Due to its terrorist activities, the organization was banned by the government in 1997 but it continued its operations from across the Bangladesh border. The priests of the Baptist church supply arms and ammunitions to these terrorist rebels.

Nagmanlal Halam, the secretary of the Noapara Baptist Church in Tripura was arrested by CRPF in April 2000 on charges of aiding insurgents and possessing a large quantity of explosives including 60 gelatin sticks, 5Kg of potassium, 2Kg of sulfur and other ingredients for making powerful bombs. Two junior members of the same church, who had been arrested earlier, tipped the police off about the explosives which were meant for terrorist organization like the NLFT. Mr. Halam confessed to buying and supplying explosives to the NLFT.

Another church official, Jatna Koloj, who was also arrested, admitted that he received training in guerrilla warfare at an NLFT base (8). It is now apparent that the pattern of forced conversions at gunpoint are irrefutably linked to the Baptist Church in Tripura. The NLFT is accused of forcing Tripura's indigenous tribes to become Christians and give up Hindu forms of worship in areas under their control.

For decades Tripura's indigenous tribal population has been dragged out of their homes and forced to convert to Christianity under threat of violence. Whenever any of the tribals organize Hindu festivals or rituals, the terrorist groups attack to desecrate and kill the participants. There have been incidents of issuing a ban on the Hindu festivals of Durga Pooja and Saraswati Pooja. The NLFT manifesto says that they want to expand

what they describe as the kingdom of God and Christ in Tripura. The hill tribe Jamatiya worship in the month of March their traditional god Gadiya, who is supposed to be an incarnation of Lord Shiva. The terrorists have issued an order that the Gadiya be prayed on the Christmas day instead.

Hundreds of the RSS volunteers were attacked, threatened and blackmailed. Several of them were murdered and a number of them were kidnapped and held hostage by the Christian terrorists. In August 2000, Swami Shantikali Maharaj, the famous Hindu sage known for his social services was killed by the terrorists. In December 2000, Lavkumar Jamatiya, the priest of the Jamatiya tribe was killed, two Hindu temples and one Buddhist temple were destroyed and order was issued to end all non Christian methods of praying. In the year 2001, there were 826 terrorist attacks in Tripura in which 405 persons were killed and 481 cases of kidnapping by the rebels. The case of Jamatiya tribals provides a telling example. These tribals have strong spiritual leaders and a network of social service organizations headed by their religious leaders. These indigenous sects are neither exclusive nor expansionist. The Baptist Church has always failed miserably in its conversion efforts with regard to this well-knit community.

Hence, it is no wonder that the NLFT has made Jamatiya institutions and their religious leaders the targets of their attacks. In the August of 2000, religious leaders of the Jamatiya community like Jaulushmoni Jamatiya and Shanit Kumar Tripura were killed by the NLFT, and Jamatiya families were uprooted from their homelands and made refugees. The death threats issued by the NLFT to the inmates of these institutions have already forced the closure of 11 Jamatiya institutions like schools and orphanages, set up by the slain religious leaders in various parts of Tripura.

Shorn of its mask of love and compassion, the true color of Christianity is evident in all its nakedness in the North East. Fortunately, the tribals are realizing that their Christianization has led to loss of identity and self-alienation. They are slowly reviving their ancient traditions and customs. Our tribal brethren need our active support to overthrow the yoke of Christianity. Are we going to respond to their call?

सोलापुरातील ख्रिस्ती धर्मांतरणे आणि घरवापसी !!!!

--श्री. श्रीकांत पाटील --

सोलापुर तसं नावाजलेलं शहर. स्वातंत्र्यसंग्रामात हिरिरीने भाग घेणारे.पारतंत्र्यातही ४ दिवस स्वातंत्र्य उपभोगणारी हिंदूबहुल "हुतात्मा नगरी".पण गेल्या १५-२० वर्ष्यांपासून एका वेगळ्याच समस्येला तोंड देत आहे.या हिंदूबहुल सोलापुरात हिंदू अल्पसंख्य तर होणार नाहीत ना येत्या ५-१० वर्ष्यांत अशी शंका निर्माण झाली आहे.

१०-१५ वर्ष्यांपूर्वी शहरात नवी पेठ च्या जवळ सावरकर मैदाना शेजारी एक चर्च होतं आणि पूर्ण शहरातून ख्रिश्चनांची संख्या सुद्धा १००-१५० च्या आत होती.मशिदींची संख्या सुद्धा फ़ार नव्हती.पण मुस्लिम मात्र हिंदूंमध्ये मिळून मिसळून राहात होते.त्याच वेळी शहरात एका नेत्याचा उदय झाला आणि परिस्थिती बदलत गेली.गेल्या १५ वर्ष्यांत मंदीरांची संख्या वाढली नाही मात्र चर्चेस आणि मशिदींची संख्या मात्र भरमसाठ वाढली आहे. आता शहरात १० चर्चेस आहेत आणि मशिदींची संख्या सांगणे सुद्धा कठिण आहे इतकी त्यांची संख्या वाढली आहे.

ही घटना आहे चर्मकार समाजातील दोन युवकांची. चर्मकार समाज सोलापुरात आपल्या व्यवसाय कौशल्याबद्दल प्रसिद्ध आहे.या समाजाने नेहमीच सोलापुराच्या प्रगतीत भर घातली आहे.हा समाज शहराच्या पूर्व भागात राहतो.समाजात शिक्षण घेणा-यांची संख्या कमी आहे पण मग व्यवसाय मग ते हातमागावर कपडे विणणे असो की विद्या वळणे असो हा समाज आघाडीवर आहे.शिक्षण घेणा-यांची संख्या कमी असल्यामुळेच ख्रिश्चन मिशनरी लोकांनी यांना टारगेट केले आणि मोद्या प्रमाणावर या समाजात धर्मांतर घडवून आणले.ख्रिश्चन मिशनरींनी या लोकांना कधी नोकरीचे आमिष तर कधी पैशाची लालुच दाखवून धर्मांतर घडवून आणले.धर्मांतरीत लोक ही स्वतःची संस्कृती विसरून ख्रिश्चन बनून गेले होते. त्यामुळे चर्मकार समाज जो मोद्या प्रमाणावर होता तो आक्रसत गेला आणि ख्रिश्चनांची संख्या मात्र वाढत गेली.हे इथेच थांबले असते तर ठिक पण ख्रिश्चन समाजात लग्न करून दिलेल्या मुली या परत घरी येऊ लागल्या होत्या.सासरच्या होणा-या जाचाला कंटाळून माहेरी येणा-यांची संख्या दिवसेंदिवस वाढतच होती.

सुरुवातीला समाजातील लोकांनी या घटने कडे दुर्लक्ष केले परंतु जशी जशी धर्मांतरणे मोद्या

प्रमाणावर होवू लागली आणि मुली सासरच्या जाचाला कंटाळून परत येउ लागल्या तशी तशी समाजातील लोकांच्या मनात चिंता निर्माण होवू लागली. शेवटी ३ वर्श्या पूर्वी यावर उपाय करण्यासाठी समाज मंडळाने संपूर्ण समाजाची एक सभा बोलावली त्या सभेला चर्मकार समाजातील बहुतेक सर्व लोक , लहान मुलांपासून वयोवृद्धांपर्यंत सगळे हजर होते. आणि बराच काथ्याकूट होवून दोन ठराव मंजूर करण्यात आले.

१) चर्मकार समाजातील मुली ख्रिश्चन लोकांना द्यायच्या नाहीत आणि

२) असहकार....

हे दोन्ही ठराव त्या सभेत मांडले गेले आणि एकमताने संमत ही केले गेले. यामुळे चर्मकार समाजातून होणा-या धर्मांतरणांना आळा बसला आहे.

ज्याप्रकारे धर्मांतरणाला आळा घातला गेला त्याचप्रमाणे जे परत स्वधर्मात येउ इच्छित आहेत त्यांना स्वधर्मात परत आणण्यासाठी सुद्धा मोठा प्रयत्न समाजाने केला आहे. श्री. भारती महाराज (हिरेरुर) आणि षडाक्षरी महाराज यांनी या कार्यात पुढाकार घेउन आत्ता पर्यंत फ़ार मोठी कामगिरी केली आहे. त्यांनी आत्ता पर्यंत ५००० च्या आसपास धर्मांतरितांना स्वधर्मात म्हणजे हिंदू धर्मात परत आणले आहे.

परवाच म्हणजे ८ जानेवारी २००९ ला ५ धर्मांतरीतांना पुन्हा हिंदू धर्मात परत आणले. त्यात दोन जोडपी होती. त्या जोडप्यांची हकिकत म्हणजे त्या धर्मांतरीतांचे अनुभव आपण या मासिकात पुढील अंकां मध्ये देणार आहोतच. पण खंत अशी की या घटनेला मोजक्या वृत्तपत्रांशिवाय कोणीही प्रसिद्धि दिली नाही. ज्या गोष्टी लोकांसमोर यायला हव्यात त्या सोडून दिल्या जात आहेत.

भारत माता धुंडीत आहे आपल्या सुपुत्र सुभाषला ।

---ॐ---

साश्रू लोचन निरखीत असतात का अनंत आकाशाला ?
भारत माता धुंडीत आहे आपल्या सुपुत्र सुभाषला ॥१॥

जीर्ण जर्जर खंडीत तन हीचे, मन दुःखाने विषण्ण आहे ।
धुरकट धूसर किर्तीपताका, सुस्वप्न चूर्ण-विचूर्ण आहे ।
गडद निराशा गर्तेत अंधारी , शोधते ती प्रकाशाला ।
भारत माता धुंडीत आहे आपल्या सुपुत्र सुभाषला ॥१॥

धन लांडग्यांनी मातृभूमीचा, बाजार करून टाकला आहे ।
सर्व मर्यादा छिन्न -विछिन्न , परिवार खंड विखंड आहे ।
कौरव सगळे सुसंघटीत, भीम-अर्जुन लढत आहे ।
पतनशीलांच्या मातृमनाची, पीडा अपार असीम आहे ।
कोण करणार उद्धार हिचा, कोण मिटवेल या आपत्तीला ।
भारत माता धुंडीत आहे आपल्या सुपुत्र सुभाषला ॥२॥

एक अब्ज पुत्रांची आई ,दुःखी-दीन-व्यथित आहे ।
या अभाग्या मातेचे सुख ,तीच्या पुत्रांनीच हिरावले आहे ।
नाचत आहेत दैत्य घेरुनी , कसाब - अफ्रजल - दाऊद लफंगे ।
मातृभूमीच्या झोळीत भरले त्यांनी, आर - डि - एक्स स्फोटके सुरुंगे ।
वंचित झाली दाहक स्मशानी , मलयज शीतल सुवासाला ।
भारत माता धुंडीत आहे आपल्या सुपुत्र सुभाषला ॥३॥

आटत चालल्या प्रतिपळ सीमा ,गृहद्वार धगधगते आहे ।
स्वधर्मिय स्वकीयांवर हिंदूंची, तरवार फिरफिरते आहे ।
राष्ट्रहितास्तव रक्त मागणारा, सुमंत्रदाता आज कुठे आहे ?
आपल्या दुःखी मातृभूमीचा, भाग्यविधाता आज कोण आहे ?
रोखेल जो या महानाशाला, बदलेल विभाजन इतिहासाला ।
भारत माता धुंडीत आहे आपल्या सुपुत्र सुभाषला ॥४॥

INDIA THE NEW MILLENNIUM

Cheer up my son, buck up my boy,
 You are living in 'The Land of Joy'. You go to
 school where they do not teach,
 In the House of God, they hatred preach. If you
 have merit, you will sigh and sob,
 If you are backward, you might get a job. Out of
 caste, if you dare to wed,
 Your kith and kin will chop your head. If you are
 honest, in north or in south,
 You will live from hand to mouth. If you
 are wily and your means sinister,
 You are likely to become a chief minister. But
 remember the new maxim, my lad,
 Defection is good, conversion is bad.

Contributed by G.C. Bhandari, Meerut

स्वतः पासून सुरुवात करा !!

--श्री ओंकार कुलकर्णी --

सायंकाळी समुद्रकिना~यावर फिरताना एका वृद्धाने एका
 लहानग्याला काही तरी उचलून समुद्रात फेकताना पाहीलं .
 आश्चर्य वाटून तो त्याच्या जवळ गेला तर तो समुद्रकाठावरचे
 तडफडणारे तारामासे एक एक करून पुन्हा समुद्राच्या पाण्यात फेकत होता.
 न राहवून त्याने लहानग्याला विचारले ;
 समुद्रकिनारी इतके हजारो मासे आहेत,
 तू कुणा कुणाला वाचवू शकणार आहेस ??..
 मुठभर मासे वाचवून जगाला असा काय फ़रक पडणार आहे ??..
 त्या मुलाने आणखी एक मासा समुद्रात फ़ेकत निरागस पणे उत्तर दिले
 यानं जगाला काय फ़रक पडणार आहे ते माहीत नाही.
 पण त्या माशाला विचारा , त्याला काय फ़रक पडला ?
 ज्याचा मी नुकताच जीव वाचवला.
 मी एकव्याने वाहतुकीचे नियम पाळले
 तर सर्व वाहतुक सुरळीत होईल ?
 मी एकव्याने दारु ,सिगरेट सोडल्याने
 सर्व माणसे आरोग्यसंपन्न होतील ?
 मी एकव्याने डान्सबार मध्ये पैसे न उधळल्याने
 अशी कितीशी माणसे चारित्र्यसंपन्न होतील ?
 मी एकव्याने वीज वाचवल्याने
 अश्या कितीश्या अंधारलेल्या घरांमध्ये प्रकाश पडेल ?
 मी एकव्याने पाणीबचत केल्याने
 अश्या कितीश्या तहानलेल्या जीवांना पाणी मिळेल ?
 ३१ डिसेंबर ऐवजी गुढी पाडव्याला नववर्ष साजरे केले
 तर जगाला असा काय फ़रक पडेल ?
 रोज धकाधकीच्या जीवनातून धर्मकार्यासाठी
 थोडा वेळ दिला तर देशाला असा काय फ़ायदा होईल ??
 स्वतः पासून सुरुवात करा !!!!

थोडासा विरंगुळा

एका बार मध्ये एक पाकिस्तानी, एक बांगलादेशी आणि एक हिन्दुस्थानी बसलेले असतात.
पाकिस्तानी एक ड्रिंक घेतो आणि ग्लास खिडकी बाहेर फ्रेकून देतो आणि आढ्यतेने म्हणतो
" आमच्या पाकिस्तानात इतके ग्लासेस बनवणारे कारखाने आहेत की आम्ही त्याच ग्लास मधून पुन्हा ड्रिंक घेत नाही. !"

यावर बांगलादेशी एक ड्रिंक घेतो आणि ग्लास खिडकीबाहेर फ्रेकून देतो आणि म्हणतो " आमच्या बांगलादेशात इतकी सुबत्ता आहे की आम्ही पण पुन्हा त्याच ग्लास मधून ड्रिंक्स घेत नाही."

यावर हिंदुस्थानी एक ड्रिंक घेतो आणि पाकिस्तानी आणि बांगलादेशी ला उचलून खिडकीबाहेर फ्रेकून देतो आणि थक्क झालेल्या बारटेंडर ला म्हणतो " आमच्या देशात इतके पाकिस्तानी आणि बांगलादेशी आहेत की पुन्हा त्याच त्याच पाकिस्तानी आणि बांगलादेशींबरोबर आम्ही ड्रिंक्स घेत नाही!!!!!"

---संग्राहक : श्री. सूरज महाजन

Then I would be a Pakistani !!!

A first grade teacher in American primary school explains to her class that she is a Pakistani.

She asks her students to raise their hands if they were Pakistani too.

Not really knowing why but wanting to be like their teacher, their hands explode into the air like flashy fireworks.

There is, however, one exception.

A girl named Gita has not gone along with the crowd.

The teacher asks her why she has decided to be different.

"Because I am not a Pakistani." replied Gita.

"Then", asks the teacher, "What are you?"

"I'm a proud Indian," boasts the little girl.

The teacher is a little perturbed now, her face slightly red. She asks Gita why she is an Indian.

"Well", my mom and dad are Indians, "so I'm an Indian too."

The teacher is now angry. "That's no reason", she says loudly "if your mom was an idiot, and your dad was an idiot, what would you be then?"

A pause, and a smile.

"Then" says Gita, "I'd be a Pakistani."

---- Contributed by Omkar Kulkarni

Speech by Thomas Friedman of The New York Times....

"When we were young kids growing up in America, we were told to eat our vegetables at dinner and not leave them. Mothers said, 'think of the starving children in India and finish the dinner.' And now I tell my children: 'Finish your maths homework. Think of the children in India who would make you starve, if you don't.

---- Contributed by Omkar Kulkarni

दिनविशेष

हिंदू धार्मिक :

- १) श्री दास नवमी - १८ फ्रेब्रुवारी
- २) महाशिवरात्री - २३ फ्रेब्रुवारी
- ३) होळी (हुताशनी पौर्णिमा) - १० मार्च
- ४) धुलिवंदन, वसंतोत्सवारंभ - ११ मार्च
- ५) संत तुकाराम बीज - १२ मार्च
- ५) रंगपंचमी - १५ मार्च

भारतीय लोकशाही / युग पुरुष :

- वासुदेव बळवंत फ़डके पुण्यतिथी - १७ जानेवारी.
- छत्रपति शिवाजीमहाराज जयंती (तारखेप्रमाणे) - १९ फ्रेब्रुवारी.
- स्वातंत्र्यवीर सावरकर पुण्यतिथी - २६ फ्रेब्रुवारी
- सावित्रीबाई फ़ुले स्मृतिदिन - १० मार्च
- छत्रपति शिवाजीमहाराज जयंती (तिथी प्रमाणे) - १३ मार्च

पुढील अंक : मा.बाळासाहेब ठाकरे विशेषांक. कृपया आपले लेख दि.५ मार्च २००९ पर्यंत पाठवावेत.

संपादक : विक्रमादित्य
 मुखपृष्ठ व मांडणी : आशुतोष पाटणकर
 विशेष सहकार्य : ओंकार कुलकर्णी, सूरज महाजन
 संकल्पना : आदित्य भोसले, मातृभूमी सेवा चॅरिटेबल ट्रस्ट
 अंकात प्रसिद्ध लेखांशी संपादक सहमत असतीलच असे नाही.